

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

กาดัญญ วรพิทยุต, Re-Branding พรรคประชาธิปัตย์. กรุงเทพฯ : มติชน, 2548.

เกษียร เตชะพีระ, จากระบอบทักษิณสู่รัฐประหาร 19 กันยายน 2549 : วิฤติประชาธิปไตยไทย.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เดือนตุลา, 2550.

คณิน บุญสุวรรณ, 7 ปีปฏิรูปการเมือง : หนีเสือปะจระเข้?. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุภาพใจ, 2547.

ฉลาดชาย รมิตานนท์, “การปะทะกันของกลุ่มทุนเก่า และกลุ่มทุนใหม่ภายใต้รัฐบาลทักษิณ”, พืษทักษิณ. กรุงเทพฯ : โอเพ่นบุคส์, 2547.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช, อนาคตการเมืองไทย. กรุงเทพฯ : เพชรเกษมการพิมพ์, 2540.

เชาวนะ ไตรมาศ, พรรคการเมืองไทย : ภูมิหลังทางโครงสร้าง-หน้าที่และพัฒนาการทางสถาบัน.
กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา, 2540.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่. กรุงเทพฯ : วิชาษา 2545.

แซมมวล พี. ฮันติงตัน, วิสุทธ์ โพธิแทน (แปล), ความวุ่นวายกับการพัฒนาการเมือง. กรุงเทพฯ :
สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

แซมมวล พี. ฮันติงตัน, ปรัชญา เวสารัชช์(แปล), พรรคกับเสถียรภาพทางการเมือง. กรุงเทพฯ :
สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

ธงชัย วินิจจะกูล, “ข้ามไม่พ้นประชาธิปไตยแบบหลัง 14 ตุลา : ประชาธิปไตยแบบใสสะอาดของ
อภิชนกับการรัฐประหาร 19 กันยายน 2549”, รัฐประหาร 19 กันยายน รัฐประหารเพื่อระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข. กรุงเทพฯ : ฟ้าเดียวกัน, 2550.

ชนากิต (นามแฝง), ประวัติวิทยากรรัฐมนตรีไทย. กรุงเทพฯ : ปิรามิด, 2545.

ชเนศ อภรณ์สุวรรณ, “คุณธรรมในความคิดการเมืองสมัยใหม่”, รัฐศาสตร์สาร, ปีที่ 17 ฉบับที่ 1.

ธีรยุทธ บุญมี, “4 ปี ระบอบทักษิณ : ก้าวสู่ระบอบเผด็จการพรรคเดียวของประเทศไทย”, ขลุ่ยกับคุณอานันท์. กรุงเทพฯ : มติชน 2547.

ธีรยุทธ บุญมี, ปรัชญาแห่งการปฏิรูปการเมือง. กรุงเทพฯ : วัลยา, 2540.

ธีรยุทธ บุญมี, ประชาสังคม. กรุงเทพฯ : สายธาร 2547.

ธีรยุทธ บุญมี, ตุลาการภิวัตน์ (Judicial review). กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2549.

นรนิติ เศรษฐบุตร, กลุ่มราชครูในการเมืองไทย. กรุงเทพฯ : ธรรมศาสตร์, 2543.

นรนิติ เศรษฐบุตร, รัฐธรรมนูญกับการเมืองไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

นิกร จานง, บริหารงานสไตล์บริหาร. กรุงเทพฯ : มติชน 2543.

ประจักษ์ พันธุ์เพชร, การเมืองและการปกครองไทย : มิติทางประวัติศาสตร์ และสถาบันทางการเมือง. กรุงเทพฯ : ภาควิชาศิลปศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2542.

ประมาณ อติเรกสาร, UNSEEN ราชครู. กรุงเทพฯ : แพลน พรินติ้ง, 2547.

ประวิตร โรจนพฤกษ์, “ทำไมพวกเขาถึงไม่ด้านรัฐประหาร : บทวิเคราะห์ตรรกะของผู้ยอมรับรัฐประหาร”, รัฐประหาร 19 กันยา รัฐประหารเพื่อระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข. กรุงเทพฯ : ฟ้าเดียวกัน, 2550.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, รัฐบาลผสม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิถึไทย สมาคมรัฐศาสตร์แห่งประเทศไทย,
2544.

พฤทธิสถาน ชุมพล, ม.ร.ว. , “coalition / การมาผสมกัน,ชุดผสม” , สิริพรรณ นกสวน และ เอก ตั้ง
ทรัพย์วัฒนา (บรรณาธิการ), คำและความคิดในรัฐศาสตร์ร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2546.

พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์, “ทักษิณนิยม...อีกที”, พิชย์ทักษิณ. กรุงเทพฯ : โอเพ่นบุคส์, 2547.

ไพโรจน์ ชัยนาม, สถาบันการเมืองและรัฐธรรมนูญของต่างประเทศกับระบอบการปกครองของ
ไทย. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2515.

ลิขิต ชีรเวคิน, วิวัฒนาการ การเมืองการปกครองไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

วัชรวิไล ไซยสาร, การเมืองภาคประชาชน : พัฒนาการการมีส่วนร่วมทางการเมือง ประชาธิปไตยแบบ
มีส่วนร่วมและพหุการเมือง. กรุงเทพฯ : เมฆขาว 2545.

วาสนา นาน่วม, ลับลวงพราง ปฏิวัติปราสาททราย. กรุงเทพฯ : มติชน, 2551.

วิชัย ดันศิริ, วิวัฒนาการของระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

วีระ เลิศสมพร, ชื่อนายา และสมญานามทางการเมืองไทย พ.ศ.2475-2545 . เชียงใหม่ : พงษ์สวัสดิ์,
2546.

เวียงรัฐ เนติโพธิ์, เจ้าพ่อในทศนะของข้าราชการฝ่ายปกครองและตำรวจ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2537.

ศิริโรตม์ คล้ามไพบูลย์, “เขียนรัฐประหาร : วาทกรรมปฏิวัติประชาธิปไตยในภูมิความคิดของปัญญาชนไทย”, รัฐประหาร 19 กันยา : รัฐประหารเพื่อระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข. กรุงเทพฯ : ฟาเดียวกัน, 2550.

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์, “พรรคการเมืองไทย”, สีดา สอนศรี(บรรณาธิการ). พรรคการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

สังคีต พิริยะรังสรรค์, “พรรคชาติไทย จากกลุ่มชอยราชครูถึงกลุ่มเจ้าพ่อท้องถิ่น”, ผาสุก พงษ์ไพจิตร (บรรณาธิการ), จิตสำนึกและอุดมการณ์ของขบวนการประชาธิปไตยร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สัญลักษณ์ เทียนถนอม, บรรหาร ศิลปอาชา ผู้นำระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ มิติใหม่, 2550.

สิงห์ทอง บัวชุม, การ “ล่มสลาย” ของพรรคการเมืองทั่วโลก. กรุงเทพฯ : ทองกมล, 2551.

สิริพรรณ นกสวน, “พรรคการเมืองและระบบพรรคการเมือง”, ม.ร.ว.พฤษิสาณ ชุมพล เอกตั้งทรัพย์วัฒนา (บรรณาธิการ), คำและความคิดในรัฐศาสตร์ร่วมสมัย (เล่ม 2). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2551.

สุจิต บุญบงการ, การพัฒนาการเมืองของไทย : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหาร สถาบันการเมือง และ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

สุธาชัย ยิ้มประเสริฐ, “ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของรัฐประหารในประเทศไทย”, รัฐประหาร 19 กันยา : รัฐประหารเพื่อระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข. กรุงเทพฯ : ฟาเดียวกัน, 2550.

สุริยะใส กตะศิลา, “พรรคการเมืองกับการเมืองภาคประชาชน เส้นคู่ขนานหรือหนทางเผชิญหน้า”, ขอยุกับคุณอานันท์. กรุงเทพฯ : มติชน, 2547.

เสกสรรค์ ประเสริฐกุล, การเมืองภาคประชาชน ในระบอบประชาธิปไตยไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อัมรินทร์, 2548.

เสถียร จันทิมาธร, เส้นทางสู่อำนาจ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ. กรุงเทพฯ : มติชน 2548.

เสน่ห์ จามริก, การเมืองไทยกับพัฒนาการรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา, “governance, good governance/ การจัดการปกครอง, การจัดการปกครองที่ดี, ธรรมาภิบาล”, สิริพรรณ นกสวน, เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา (บรรณาธิการ), คำและความคิดใน รัฐศาสตร์ร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

เอนก เหล่าธรรมทัศน์, การเมืองของพลเมือง : สู้ห้สวรรค์ใหม่. กรุงเทพฯ : คบไฟ, 2550.

เอนก เหล่าธรรมทัศน์, ทักษิณา-ประชานิยม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน, 2549.

เอนก เหล่าธรรมทัศน์, สองนคราประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คบไฟ, 2550.

Books

Almond, Gabriel and Verba, Sidney, Civic Culture : Political Attitude and Democracy in Five Nation. Princeton : Princeton University Press., 1963.

Almond, Gabriel A. and Powell, G. Bingham, Comparative Politics : A Development Approach. Boston : Little, 1966.

Apter, David E., The Politics of Modernization. Chicago and London : The University of Chicago Press, 1965.

Huntington, Samuel P. Political Order In Changing Societies. New Haven : Yale University Press, 1968.

Laothamatas, Anek, Bussiness Association, and the New Political Economy of Thailand.

Colorado : Westview Press, 1992.

LaPalombara, Joseph G., Weiner, Myron, Political Party and Political Development. Princeton,

N.J., Princeton University Press, 1966.

Pye, Lucian W., Aspects of Political Development. Boston : Little, Brown and Company ,1966.

Riggs, Fred W., Thailand : Modernization of a Bureaucratic Policy. Honolulu : East-West Center

Press, 1966.

เอกสารอื่น

บุญธรรม เลิศสุขีเกษม, “ความแตกแยกภายในพรรคการเมือง : ศึกษาเปรียบเทียบพรรค
ประชาธิปัตย์ พรรคกิจสังคม และพรรคชาติไทย”. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต ภาค
วิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ปิยะพร กลั่นทกพันธุ์, “ความสัมพันธ์ของนายทุนธุรกิจ กับการพัฒนาประชาธิปไตย”. สารนิพนธ์
รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

วีณา เรืองสกุล, “การก่อตั้งและพัฒนาการของพรรคชาติไทย”. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต
ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

แหลมทอง พันธูราษฎร์, “การเมืองที่ปราศจากพรรคของไทย การครอบงำของระบบราชการ”.

กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์, 2519.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชัยอนันต์ สมุทวณิชย์, “การเมืองใหม่”.

<http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9510000082234>

ชำนาญ จันทร์เรือง, “ประชาธิปไตยกับอภิชนาธิปไตย”.

<http://www.pub-law.net/publaw/View.asp?publawIDs=1238>

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, “ความรู้สึกระของ ‘การสมานฉันท์’ และความหมายที่แท้ของ ‘การเมือง’.

http://www.prachatai.com/05web/th/home/page2.php?mod=mod_ptcms&ID=10856&Key=HilightNews

ศิโรตม์ คล้ามไพบูลย์, “การยุบพรรคคือการรัฐประหารเงียบที่ทำลายรัฐสภายิ่งกว่า การรัฐประหาร 19 ก.ย.”. <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=49135>

ศิโรตม์ คล้ามไพบูลย์, “วิพากษ์แนวคิด 30 : 70 ทางออกของพันธมิตรไม่ทำให้ประชาชนมีอำนาจมากขึ้น”. <http://www.prachatai.com/05web/th/home/12706>